

ki razsaja na Ruskem. Ako ravno pa ne bode vojaških vaj, gredo svitli cesar še vendar-le v Galicijo, kakor se je bilo to naprej določilo. — Klubu konservativcev na ljubo skliče vlada deželne zборе k malu po mali maši in najvažnije je vprašanje, kaj da se izgodi v češkem dež. zboru. Po tem se obrne cela notranja politika ali že na levo, nemško in liberalno, ali na desno, slovansko in konservativno stran. Na vsak način pa »guganje«, na desno in levo, ne more se držati na dalje.

Štajarsko. Na nemškem delu naše dežele je več katol.-polit. društev in ona služijo sedaj, ko je »doba miru«, dež. poslanecem prav dobro, kajti na njih zborih razlagajo lahko svojim volilec, kaj da so ali še četo doseči bodi v državnem, bodi v deželnem zboru. Škoda, da je v tem oziru pri nas vse v »največjem miru!« — Dež. zbor snide se v Gradci v sredo dne 14. septembra.

Koroško. Za celovski volilni okraj je izvoljen v dež. zbor g. J. Huber iz Peč pri Trgu. Liberalci so se kavsali za voljo te volitve do zadnjega dneva, ker so imeli kar štiri može na ponudbo. — Volitve dež. poslanca bode treba tudi v Celovci, ker je sedanj, Fr. Glöckner, odstopil. — Na koroškem je iz večine nemško-liberalna politika v rokah tujcev, privandraccev. No tako je tudi pri nas, dobro pa to ne more biti.

Kranjsko. Oba lista, ki izhajata v »Narodni tiskarni« v Ljubljani, delata na to, da može »napredne stranke« ne pridejo na katol. shod. Nam se ne zdi, da je to narodno, mogoče pa, da je »napredno!« — Včeraj je prišlo kacic 100 českil učiteljev v Ljubljano; bili se poprej v Zagrebu, Trstu, deloma tudi v Benetkah. V Zagrebu je delala vlada ovire glede na slovesni vsprejem, v Ljubljani pa v tem oziru menda ni bilo ovir.

Primorsko. Ker na Primorji može, kar se tiče narodnega dela, spijo ali vsaj dremlejo, vzdiguje se sedaj ženstvo ter kliče na narodno delo. Posebno pa so vzele narodne žene in dekleta družbo sv. Cirila in Metoda v svojo skrb in na večih krajih snuje se od njih podružnica te jako važne družbe. Tako je prav.

Tržaško. Kaki ljudje so v Trstu, izpoznaš lahko iz tega, da se človek ondi ne sme imenovati avstrijca, če noče, da ga kak iredentovec ne opita »z norcem.« — V Trstu napravi neka laška hiša veliko pralnico na par ter vzame s tem največji zaslužek okoličanom, ki imajo doslej Tržaško perilo na skrbi.

Hrvaško. Sabor ali deželni zbor je dovršil svoje delo že zadnjo soboto, ali kar je storil, ni vredno, da se zapiše. — Župan v Zagrebu bode brž doseđanji vladni komisar Močinski; piše se po madjarski in torej lahko znamo, komu da služi.

Ogersko. Kako da se dela pri Madjarah za madjarsčino, vidi se do dobra iz tega, da ne trpé nobene srednje šole več, ako se v njej ne uči le v madjarskem jeziku. Najprej so zatrli slovaške, sedaj pa so na vrsti rumunske šole, da se prelevijo v madjarske. — Delegaciji snidete se letos v Budimpešti in če ostane pri tem, kakor se misli sedaj, začne se njijino delo dne 5. oktobra. Za 5 milj. bodo stroški letos višji, kakor pa lani.

Vunanje države.

Rim. Sveti oče Leon XIII. so imeli v nedeljo god t. j. po krstu, kjer so jim dali ime Joahim. Kardinali Rimske cerkve so jim častitali in sv. oče so imeli v tem prelep govor o Kristofu Kolumbu, pogumnem kristjani.

Italijansko. Na otoku Sicilija se množijo ropi dan na dan in si ljudje ne upajo več na deželo, posebno če so na glasu, da imajo kaj v žepu. Brž ga roparji vjamejo o belem dnevu in če rodbina ne pošlje za-nj

bogate odkupnine, umorijo ga po groznih mukah. Vlada pa ne more roparjem do kože. To so vam lepi dnevi za — roparje.

Francosko. V Parizu so sedaj urarji na vrsti za strike; če se jim ne dovoli pol franka na dan višje plačilo, potem odpovejo delo. No ta »strike« se še ze prenese. — Napoleonova rodbina se poteguje za jude in že ve, zakaj, sicer pa se ni bati za-nje.

Angleško. Gladstone, sedanjí predsednik v ministerstvu, šteje že svojih 84 let, ali še je čvrste postave; če mu pa bode še toliko časa, da izpelje vse, kar je obljubil svoji stranki, to je vprašanje. Najbrž pa misli tudi on, kakor drugi: obljubi, potem stori, ako te je še volja!

Nemško. Iz besedne vojske, ki se bje sedaj v listih, ki so cesarju Viljemu in v onih, ki so knezu Bismarcku v službi, posname si lahko človek marsikaj, toda do Bismarcka brž ne more v njem več rasti občudovanje: mož je surov in oblasten tudi nasproti cesarju. Našim Nemcem, tem v Celji, Mariboru, Gradci ... pa je še vse eno »največji mož Nemčije«.

Rusko. Car Aleksander III. ni vsprejel slova ministra za finančne zadeve, pač pa mu je olajšal posle ter se je novo ministerstvo napravilo. Višnjegradski torej ostane na svojem mestu. — Kolera pojema, vendar pa še umrje na dan po več sto ljudij vsled nje.

Bolgarsko. Ferdinand princ Koburški, izvoljen knez vseh Bolgarov, se je vrnil na bolgarska tla in je v tem prinesel domov samo veselje, češ, da so ga povsodi, posebno pa še na Angleškem, vsprejeli pristrčno. No, če je le on zadovoljen.

Srbsko. Pašičevo ministerstvo je odstopilo in liberalci Avakumović je sestavil novo ministerstvo, se ve, da po volji liberalnega vladarja Ristića. Zadnji napenja vse sile, da razbije Pašičevo, radikalno stranko. Teško pa bode v tem sreča z njim.

Tursko. Pri sultanovi vladí veje sedaj sapa na stran Anglije, torej proti Rusiji in pravi se, da teče v turske kase angleški denar, toda nam se ni zdi stvar taka, da jo človek vzame lahko za resnico.

Afrka. V Maroku se vleče ustaja še na dalje, vendar pa boja, kolikor vemo, zadnji teden ni bilo in zato se utegne še ustaja končati, ne da se prelije več krvi, vsaj potrebe za to ni nobene.

Amerika. Več republik v južni Ameriki je sklenilo s francosko republiko tako trgovinsko pogodbo, da je ta gledé na trgovino v tiste kraje lahko vesela, kajti po najnižji ceni spravi svoje blago tje, ali če ga hoče, dobi ga po lahki ceni iz onih krajev.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

VIII. Na tleh starega mesta Heliopolis.

Urno dirjajo konji čez Nil v Kairo na kolodvor Pont-Limonu. Ob 2. uri že nas pa nese priprosta železnica v Matarije. Med potom opazujemo kediveja Kulbapalačo. Tu in ne v palači sredi mosta stanuje navadno podkralj (kedive).

Matarije je borna vas, ali na postaji je celi dan živahno, ker deloma pridejo tujei, deloma je okolica polna vil in marsikatera turška gospa, v črni obleki z belim zagrinjalom na glavi, vstopi in izstopi, spremljana zmiraj od dveh mladih zamorcev služebnikov.

Kjer stoji dan danes revna vas, slovelo je nekdaj

mesto Heliopolis, znamenito po zgodovini stare in nove zaveze. Heliopolis, po slovensko »solnčno mesto«, je grško ime za staroegiptovsko An-nu ali On svetega pisma. Kedaj se je to mesto stavilo, ne pové nobeno sporočilo. An-nu bilo je središče častja solnčnega boga Ra in raznih zvezd. Stal je tukaj velikanski solnčni tempelj, ki se je ohranil do poznih let. V tem svetišči posloval je višji duhoven Putifar; tu je snubil Jožef Jakobov sin na povelje faraonovo višjega duhovna hčerko Asenet; tu je bila visoka šola modrosti in umetnosti; tu se je učil Mojzes, pa tudi njegovi nasprotniki pred faraonom. Še v poznih časih romali so učenjaki vsega sveta, n. pr. Platon, Herodot in drugi semkaj, učiti se človeške modrosti.

Do 30 laktov visoki maliki so se tu pobožno častili, višji še bili so njih stoli. Prvi malik je bil Ra, »starodavni«, potem Ptah, Tum, Izis, Oziris, ter cela vrsta svetih živalij, ki so se žive molile: krave, mačke, levi, tiči, svetlobeli ibis, do neba se vzdigajoči jastreb, med vsemi sveti pa so bili štirje biki. Prvi, Apis, je bival v mestu Memfis; drugi, Mnevis, tukaj v Heliopolju. Taki bik moral je imeti posebne lastnosti, in moža, v katerega čredi je zrastel, blagrovala je vsa dežela. Bik imel je svoj tempelj, svoj dvor, svoja sprehajališča, hrana pa kraljeva ni mogla boljša biti. Njegovo hojo, obnašanje, posebno pa bikov tek so »duhovni« (škoda lepega imena!) na tanko opazovali in potem prerokovali. Če mu je hrana škodila, če je prerano poginil, žalovala je strašno vsa egiptovska dežela. In kako veličastni so bili pogrebi takih bikov, kažejo nam še sedaj ohranjeni njih grobovi pri piramidah Sakaranskih. — Med vsemi bogovi najvišji bil pa je kralj sam, namestnik solnčnega boga na zemlji. To malikovalstvo se ve, da je mnogo stalo in duhovnikov, uradnikov, strežajev in čuvarjev bilo je v Heliopolju samem nad 2000.

Minila je lepota, minila slava, kakor je prerokoval Jeremija (43, 13): »Stebre solnčnega hrama v Egiptu bo Gospod zdrobil in tempeljne egiptovskih malikov v ognju sežgal«. Podrta, potrta je cela vrsta obeliskov (za zvonik visokih, iz enega kamina izdelanih stebrov), razvoženi so na vse vetrove sveta, ali pa ležijo globoko v zemlji, kojim je cela vrsta kazala pot do solnčnega hrama.

Eden, le eden se stoji, 20m. visok, sredi rodovitnega polja. Postavil ga je, kakor več drugih, farao User-teken leta 2700 pr. Kr. Stoji tedaj že blizo 4600 let in še bo stal tisoče let, če ga ne oskruni tujec in odpelje. Njegov drug pa je že davno prenesen v Paris in se tam kot »colonne Concordia« občuduje.

Kakor se bere v prikaznih Katarine Emmerich, stanovala sta v podrtinah tega tempeljna, brž ko sta prišla v Egipt, Jožef in Marija z detetom. (Drugo stanovanje smo že videli v stari Kahiri; tu mimo Heliopolja se pa ide iz Arabije v Kairo.) Starodavna sporočila kristjanska pa trdijo, da je bilo stanovanje svete rodbine pol ure od tod, tam, kjer so sedaj kraljevi vrti, tudi Marijin vrt imenovani. To pot tedaj hodil je mnogokrat sv. Jožef, tu z delom rok zaslužil, kar je potrebovala sveta družina; ta misel me je navdajala in krepčala, ko sem bil že tako zelo utrujen od vročega dneva. Okrepčal sem se s hladno vodo iz Marijinega studenca, iz kojega neprenehoma voden kolo (»zakije«) vodo vzdiguje, ki se potem po vrtu napeljuje. To je oni slavni vrt, kjer je rastla rastlina, katere dišeče mazilo (balzam) je prinesla v dar kraljica od Sabe kralju Salamonu.

(Dalje prih.)

Smešnica. A. »Prijatelj, posodi mi pet goldinarjev!« B. »Ne morem, kajti doslej me je še vsak ukanil, zato nikomur več ne posodim le beliča.« A. »Naj

pa bodem jaz zadnji!« B. »Ne; bodi Ti prvi, ki mu ne posodim več ničesar.«

Razne stvari.

(Katol. shod.) Na katoliški shod v Ljubljano gredó, kakor se poroča »Slovenec«, tudi naš milostljivi knezoškof ter tudi izpregovorijo na shodu besedo, zbranim katoličanom v spodbudo in veselje.

(Odlikovanje.) Okrajni glavar v Celji, g. dr. V. Wagner je dobil od svitlega cesarja viteški križec Franc Jožefovega reda.

(Častno občianstvo.) Trška občina v Mozirji je imenovala preč. g. Ignacija Orožen, stolnega dekana in apostol. protonotarija v Mariboru, za častnega občana. Msg. Orožen so bili ondi več let župnik in so si pridobili velicnih zaslug za trg in župnijo.

(Železnica.) Če pojde vse dobro, zveže se železnica Celje-Velenje od Polzele čez Gomilsko in Vransko z železnico Kamnik-Ljubljana. To progo meri že podjetnik A. Hauser iz Gradca. Če tudi ne v kratkem, pride pa kedaj do te železnice skoraj brez dvoma.

(Posojilnica) v Pišecah ima v nedeljo, dne 4. septembra ob 9. uri dopoldne izvanredni občni zbor v stanovanji predsednika. Na dnevnem redu je preuredba pravil v smislu postave od dne 1. junija 1889.

(Na znanje.) Dijaki Mariborskega gimnazija, ki želé hrane v dijaški kuhinji, naj izročé pismene svoje prošnje odboru dijaške kuhinje in naj prošnji priložijo v prepisu spričevalo uboštva in pa zadnje šolsko spričevalo. Kateri še le vstopijo v latinsko šolo, morajo prej napraviti vzprejemni izpit in potem še le morejo prositi hrane. Kuhinja se dijakom odpre še le 1. oktobra.

Odbor dij. kuhinje.

(Novo gimnazijsko poslopje) v Mariboru je že do mala gotovo in se odpre slovesno dne 17. septembra. Pričakuje se k slovesnosti minister za uk in bogočastje, dr. Pavel baron Gautsch ter ces. namestnik štajarski, Guidon baron Kubeek.

(Staro poslopje) c. kr. gimnazije v Mariboru je prešlo za 20.500 gld. v last štaj. verski zalogi, ter se prepusti bogoslovju naše škofije v porabo. Za to je bila za velika potreba.

(Jurij vitez Schönerer) ima neki za Marenberg tolike zasluge, da ga je občinski zastop izvolil za častnega občana. Novi občan mu je za to izrekel svojo »prisrčno nemško zahvalo«, iz Gradca pa jim je prišel — dolg nos.

(Slov. napisi.) Kakor se nam piše, podpisuje se sedaj v Celji prošnja do visoke vlade za slov. in nemške napise ulic po mestu. Tudi okolica se zanima za prošnjo in so slov. napisi za-njo živa potreba.

(V dijaško semenišče) v Mariboru je vsprejetih teh-le devetero gimnazijcev in sicer v II. razredu: Avgust Sedlar iz Laškega trga in Jože Vidovič od Sv. Marjete pri Ptui; v III. razredu: Jože Škvarč iz Dobove, Štefan Rajh iz Dramelj in Alojzij Zamuda od Sv. Križa na Murskem polji; v IV. razredu: Jakob Kosi od Sv. Križa na Murskem polji in Fr. Spindler od Male nedelje ter v V. razredu: Martin Lenart in Jože Mohorko iz Št. Lovrenca na Dravskem polji.

(Kurecina.) Vsled odločbe trgovskega ministerstva se živa kurecina ne sme več izvažati na Nemško in Bavarsko, dokler se ta določba ne prekliche.

(Strele) je vdarila dne 22. avgusta v poslopje viničarije S. Drevenška v Repišah, župnije Leskovške ter je poslopje zgorelo, viničarijo pa so vrli sosede ubranili ognju.